

sayı eksi sekiz - mayıs

paha biçilemez

fütursuz

fanzin

ralulofed ucununos

sonuncu defolular

müşkülpesent taraflarınıza taraf
olmaya geliyoruz

yazdığınız yazdığınızı sandığınız
ve adına yeraltı dediğiniz
fanzinlerin sayfaları kadar
inceltmeye geliyoruz ruhlarınızı

ruh demişken

ruhunuz yeraltına musalla taşı bile olamayacak kadar kaliteli
yeraltından değil madenin keşfedilmediği işlenmeye yüz tuttuğu
münferit diplerden geliyoruz

binevâ küflü yazılarınıza zeytinyağı dökmeye
geliyoruz

çoğunluğumuza azınlık katmaya yeki değil hiçliği saymayı
unutarak geliyoruz

sırtımızdan düşen bin parçayla geliyoruz

merdivenleri çamurlu ayaklarıyla tırmanmayı topluma biat etmiş
rutubetli kafaların nemli sözlerine tapan onu yaşantı öncülü
sayan varsayımlarınızı varlığınıza armağan etmeye geliyoruz

peki niye yazıyoruz

iyiyi rahatsız etmek kötüyü haklı kılmak için yazıyoruz yok
etmek çok etmek için yazıyoruz

iğrençliğin değerine değer katmak klişeleri yıkmak bombalamak
için yazıyoruz

yeni yeraltı edebiyatını inşa etmek için sözü ve dinamitleri
ortak vakitte fitillemek için yazıyoruz yıkmak ve yerine
yenisini koymak için

bozmak dağıtmak çürütmek için yazıyoruz

çıkın şu aralıktan görmüyor musunuz

yazıyoruz

neyse defolu öncüllerimiz

kuralsızlığı demirbaş kural kabul eder

güzelliğin sadelikte gizlendiğini düşünür

büyük harfi dışlar bünyesinde barındırmaz

*sonuncusu olan bu ebedi topluluk bugüne ve yarına tepki
düne olan saygısıyla saygı duyulmayı bekler*

sonuncu defolu okunduğunda kendini bulan herkesindir

ölçsüzlüğü öncül kılar kafiyeyi duyguda besler

şair anlatılanı değil anlayanını hedefler

soyut nesnelere canlılık katar

*kendinden bir şeyler barındırdığını düşündüğü her konu
hakkında mutlaka bir söylemi vardır*

peki neden sonuncu defolular

*her zaman söylediğimiz ve söyleyeceğimiz gibi sonuncu defoluyu
sonuncu defolu yapan geçmişe tepki değil saygı günümüzde
şairliğin adını kirletmiş kimlik şairlere dur demeye geldik ve
hatta kimliksizlere kimlik kazandırmaya çivisi çıkmış dünyanın
defosunu yapmaya geldik içimize attığımız yutkunduğumuz yırtık
cümlelerimize yaptığımız defoları anlatan ve katili olduğumuz
harflerin anısına kurulan bu ebedi hareketin özgür düşünebilen
kimselere ihtiyacı vardır bizim değil sözün özü bu akım onu
üstlenen sırtlayan herkesindir şimdilik bu kadar yeterli en
kısa zamanda buluşabilmek dileğiyle*

saygılarımla

henüz verilmemiş bir savaşım var
vazgeçemediğim bir hayatın
sap sarı gün ışığında yaldızlanan
karartma gecelerinde yalnız bırakan dostlarım

öyle bir savaş ki
geriye ben bile kalmayacak
belki biraz senden biraz onlardan
ama turkuaz dağlarım yanacak

devrine yenik düşmene göz yumamam
gerekirse mürekkebime batırırım kalemi bir daha
saygılarımı iletirim mevlaya
hoşnut kalamam serapa

osman keskin

dolu

sesler geliyor
kafamın en ücra köşelerinden
çatırtı
 patırtı
 hışırtı
rahatsız edici ne kadar ses varsa
sarsa sarsa savura savura
saçılıyor umursamadan
ve bir önceki cümlede yaptığım aliterasyon
kafamdaki sesler kadar rahatsız etti seni
biliyorum
ama yine de
sana göre hissettiklerim kar tanesi
bana göre gördüğüm en büyük dolu

endorfin

bir meraktı ara sokakların
 karanlığında
 siyaha boyanmak
 dervişlik eğitimi verilen parklarda
 nöbetçi torbacıların hayallerine
 daldım
 kimi zaman göğsümüzden kopan etlerle
 beslerdik
 can çekişen kaldırımları
 bir küfre veya kaba kuvvete benzeyen
 bakışlarımız
 toplumla savaşımızdaki en sağlam
 techizatımız
 bu memurlar da
 ne suratsız adamlar yahu
 kimse tarafından öpülmemiş gibi
 suratları
 sanki ben dedim
 en ukala tavrımı takınıp
 devlet sana girerse
 kendini garantiye alırsın diye
 balkonlarda yaşayan teyzelerin
 uyumadan evvel duvarlarına astıkları
 enselerindeki gözleri
 gördü bütün olan biteni
 inanma sen ev hanımlarına
 kan lekesinin nasıl çıkacağını
 politikacılardan daha iyi kimse
 bilemez
 kan lekesi demişken
 sokakların birinde

bir adam vardı
 iki günde bir farklı bir isimle
 karşıma çıkardı
 günaha girmek için bile üç beş
 kuruş lazım
 derdi
 sanırsam parasızlıktan dolayı
 yanlışlıkla cennete gitti
 ondan öğrenmiştim
 başparmak yardımıyla
 jilet fırlatmayı
 cennet demişken
 gezegenlerin birinde su bulmuşlar
 dedim bir gece manavdaki çocuğa
 alt dudağını üst çenesinin altına
 saklayıp
 e bizde de var diye sıırıttı
 o gece bıraktım
 Ggce vakti sokaklarla buluşmayı
 kulak memelerimi kesip
 fısıltılar ve çiğnenmiş sakızlar
 yapıştırdım kanayan yerlerime
 sokakları nasıl kanatacağını
 politikacılardan daha iyi kimse
 bilemez
 bilen olsa da söylemez
 pencerede yaşayan teyzelerin
 her yere yayılan kulakları
 her yatağın gıcirtisini duyar da
 habersizdir ne hikmetse
 yan evde boğazlanan kadından da
 dolaplarda saklanan
 çocuksu kadavralardan da

isimsiz

beni kör bir kuyunun dibinde terk et yanıma biraz ekmek biraz
da sancı bırak iyi değilim tanrının bileklerini kestiği gece
ruhumu çamaşır ipine astım

canımı sıkma

kan kaybından ölürüm

sana hep bir şeyler anlatmak istedim ama hiç beceremedim
kelimeler dargın kalmış sanki geceye cümle olmaya tövbeli

bilmiyorum gecenin bu vakti sana ne anlatabilirim ya da nasıl
anlatabilirim inan hiçbir fikrim yok

belki bu yüzden kesiyorum kendimi yaralarımın çığlıklarını
duydun mu hiç gecenin bizi güneşe sattığı sabahlarda
bileklerim senin için nil olsa saçlarını yıkasan

yine anlamaz mısın beni

konuşamıyorum biliyorsun sözlüğümde ruhumu yansıtacak
kelimeler bulunmadı hiçbir zaman

cinayetim olur musun bu gece

paskalya tavşanı

önsöz

bu kadar didinmemim sebebini idrak edemiyorum inan ki didinmenin tdkdaki kelime manasına da vakıf değilim

bu satırları sana abdestli yazıyorum

yolun tam ortasında minnacık bir kediye rast geliyorum ve kenara türemiş bir kedi bir kuş beni gezmeye davet ediyor köpekler ise çoktan rüya alemlerinde

bu satırları sana abdestli yazıyorum

şair olamayan ruhum caddenin tam ortasında diz üstü kabeye doğru üzerinden fütursuzca arabalar geçiyor ruhum eziliyor ön takımı bozuk ve kirli lastiklerin altında

bu satırları sana abdestli yazıyorum

yolun sapha ucunda bir adam dudaklarının değil dişlerinin arasında sigarası sigaradan zevk değil intikam alırcasına içiyor ve ben hala sapha kelimesinin tdkdaki karşılığını bulamadım

bu satırları sana abdestli yazıyorum

sanki abdestsiz olsam ne değişecek dercesine bu satırları sana yazıyorum sanki okuyacakmışsın gibi okusan da anlayacakmışsın gibi

bu satırları ben gece gündüz el arabası ile gezen ve gezerken de el arabasında fütursuzca timur taş dinleyen dinleten bir eskiciden satın aldım üstü tozlanmış paslanmış yıpranmıştı didindim tamir etmeye çalıştım belki birine belki de bana yararı olur diye

bu satırları sana abdestli yazıyorum

çünkü ben bu satırları insanlardan miras aldım bazılarının gençliğini bazılarının çocukluğunu bazılarının ölümünü çıkardım

ben bu satırları sana abdestli yazdım

ayrı gayrı

ayrı kaldırımlarda
ayrı yataklarda
ayrı duvarlarda
ayrı gayrı olmadan
okuyorum seni

sağda solda
eski usul kasetler

bar taburelerinde
ayrı dudaklarda
arıyorum orası ayrı
gökdelenlerden aşağı tükürüp
kayboluşunla hatırlıyorum seni

acep delirdim mi
içten bir hurafe mi
ayrı
ayrı
yazıyorum saçma
keşfimizi

mert gülsu

egosantrizm

beni tamir et
beni tahlil et
beni tahsis et
beni tahmin et
beni tahrik et
beni jiletli parmak uçlarınla tut
beni kitaplarının arasında kurut
beni kırışmış yörüngene oturt
beni etrafa saç beni beriye kaç
beni tanıt beni kanıt beni yarıla beni yarala
beni yalandan sev beni yalandan söv
beni kanım ellerinin rengini alana kadar döv
beni güneşte dinlendir
beni fütursuz kategorilendir
beni 1den 10a kadar adamdan say
beni oluşturan her detay
beni bir bedene büründür
beni geberene dek süründür
beni delirmedğim için kutla
beni gözle kutsa
beni siyanür niyetine martılara at
beni ayaz niyetine gecene kat
beni bir kadında konuş
beni kendinde oluş
beni ayakuçlarında yor
beni şakaklarında sor
beni kollarında kaybet beni
hayatına kabul et

bu ben değilim
nahoş bağılılıklar takıntılar
olamam bir köpek veyahut kedin
umurumda da değil dünya gibi teferruatlar
bu ben olamam
aşk yada sevgi ciddiyet yada evlilik
ne klişeler epik hikayeler

varlığım olmalı kontrol edemediğim
tam kendimi hakim sandığımda bu dünyaya
tanrının el koyuşu bedenime zihnime
küstah nefsim nefesime

ali eren

randevu

kulağına gelenler
doğru değil
ne beykoz da yatım katım var
ne de metriste yatmışlığım
ismim de erol değil
siz kulak asmayın söylenenlere
en iyisini benden duyun
yarın 15 de
büyükdere de

ufuk türkyılmaz

bir delinin hadsizliđi

sessiz sedasız bir haykırışın burukluğu var üzerimde
her sabah bir günaydın özlemi belirir geçen ömrümün son
demlerinde
hayal kurmaya gücü yetmeyen yorgunluklarım var benim
geleceđe dair umutlarım terk ediyor gündüzü olmayan bu gecede

sen diye başlamayalı çok zaman oldu bu devrik hayat cümlesine
özne yüklemden bi haber dolaşır savrularak bir yerlerde
kuralsızlığın hüküm sürdüğu bu diyarda kalmışım ben bir başıma
yarını yaşamaya fırsat kalmıyor anılar bir bir eskidikçe

yokluk varlığa bir işaretmiş her şey zıddıyla iç içe
yok olabilen var var olansa yok olmaya muhtaçtır bir şekilde
sen sus yüreğin konuşsun haykırırsın duygularını içtenlikle
sözler anlamına kavuşsun sessiz bir fısıltının gölgesinde

hava sođuk ayaz sarıp sarmalar yine bedenimi
gözlerim buğu ile kaplı bakamaz oldu bu çıplak gerçekliğe
yine sen hep sen konu olursun düşlere ben yaşarken seni
yaşamaya cesaret edebilmek ancak bir delinin hadsizliđi

talhakoray

kafayı iyileştirin a
dostlar

gerisi gerisingeri

sıkışmış bir çekmece gibiyim
bir şeyimi çekseniz her şeyim dökülür
eski bir gardırop hayatım
kelimelerim doldukça içime kapanıyor yorgun ruhumun
çekmeceleri
anılar askılar üst üste yığılmış
modası geçmiş mantolar gibi adamlar içinde asılı kalmış her
kapağın altı kullanılıp atılmış acılarla dolu
bazen içlerinden birini çekip almak istiyorum eski acılarımın
ama hepsi birden üstüme yığılıp kalıyor
artık yeni bir gardırop almalıyım kendime
bu hayat çok kalabalık

minik

sigarayı bugün de bırakamadı adam

aynadaki aksine defalarca kez baktığı halde yine baktı kadın
makyaj yaparak kapatmaya çalıştığı şey mutsuzluğuydu

yaşıyormuş gibi gözüken adam biraz daha ölmek için izmaritin
kırmızı ateşine can verdi

yeşil ne ilginç bir renkti

yazarın dediği gibi sevdiği şeyi bulmuştu ve şimdi onun
kendisini öldürmesine izin verecekti

kadın ömrünün sonuna kadar yaşayacağı gecede ölürken yirmi
yaşına girdi

sevmek yirmi yaşında aşk da

adam intiharını süsleyeceği ipi çöpe attı gömleğini
bileklerinden ilikledi kuş seslerini duymak için camı açtı ve
uzandığı yatağında sonsuza kadar yaşama hayalleri kurdu

tüm şiirler ona yazılmıştı geldiğinde anladım

modern zamanın nostaljik ritmi çaldığında aynaya değil ona
bakıyordu kadın

sigarayı bıraktın mı

bugün de bırakamadım

kaktüs

demir soğuđu

umudun karıncalanması alerji belirtisi olabilir
ve karıncalar hazımsızlık yasamaz

bozulmuş bir kombi
yanında açık kalmış ve üşüten bir pencere
karsında gıcırdayan bir kapı esiği içinde elvis piresli
üstünde yanan bir göz
altında sinirlenmiş çene
dibinde barometrenin çaresizliđidir
ve güzel dudakların hepsi rujludur

burak akkaya

kaan boşnak güzel değil

lucidram

birisi var içimde bayım
ne olduğunu kimse bilmiyor
tanımıyorum
tanı koyamıyorum
sesleniyor bağılıyor içime kusuyor
mezarlardan fısıldıyor bana
eski kerpiç bi ev varmış
sonra nolmuş bilmiyorum
içimde birisi var bayım
uğultusu dağları da
devirir
yağları da
yüzü nasıldır kim bilir
var bayım içimde birisi
hikayemin sonu
iyi adamlar kazanacakmış
mezarlığındaki son çiçek
onu bana ayırmış
ben iyi adam mıyım
bilmiyorum
arkamdan ben bilmiyorum
su deyil ayran dökün arkamdan
ki ölmeyeyim
kardeşiyle yetineyim
benim ayran
hacılı olsun

kökleşen yanılısamalar

bir kişinin yanılması bütün halkın yanılısamasına yol açar
bütün halkın yanılması da sonradan teklerin yanılısamasına
böylece yanlışlık elden ele geliştikçe gelişir biçimden biçime
girer o kadar ki işin en uzağındaki tanık en yakınındakinden
daha çok şeyler bilir

olayı son öğrenen ilk öğrenenden daha inançlı olur bunda da
şaşılacak bir şey yok çünkü insan bir şeye inandı mı ona
başkasını da inandırmayı bir borç sayar

kolay inandırmak için de anlattığına dilediği gibi çeki düzen
vermekten bir şeyler katmaktan çekinmez

karşısındakinin karşı koyma gücünü kırmak onun kafasının
alabileceğini sandığı gibi konuşmak ister

michael de montaigne

Őir yazın

yazinyollayin@gmail.com

veya

@futursuzfanzin